

Rassenproef zomerveldbonen in mengteelt met zomertarwe 2019

In 2019 werd de waarde onderzocht van verschillende zomerveldboonrassen in mengteelt met een zomertarwe onder biologische teeltomstandigheden. Deze proef werd aangelegd in de zoektocht naar een hogere bedrijfseigen eiwitproductie en er werd vooral aandacht besteed aan rassen die geschikt zouden zijn voor het rantsoen van éénmagigen. Een mengteelt met graan zorgt daarnaast voor een betere onkruidonderdrukking, een betere gewasstevigheid en een grotere oogstzekerheid. De rassen Tiffany en Victus toonden zich door hun lage vicine/convicine gehaltes geschikte rassen om op te nemen in het rantsoen van kippen. In het kurkdrome seizoen werd met Tiffany, van alle geteste rassen, ook de grootste opbrengst bonen gemeten (3 ton ha-1). Door de aanwezigheid van tannine is dit ras echter iets minder geschikt voor het voederen van varkens. De witbloeiende rassen zijn op dat vlak beter. Met Gloria en Taifun werden binnen deze categorie de grootste opbrengsten behaald.

Proefopzet

Tien variëteiten maakten deel uit van de rassenproef. Banquise, GL Sunrise, Gloria en Taifun zijn witbloeiende rassen. De zaden van deze soorten bevatten weinig tannine. De andere rassen zijn bont bloeiend. De veldbonen werden gezaaid aan een normale zaaidichtheid van 45 zaden m⁻². De zaaidosis van de veldbonen varieerde van 176 tot 251 kg ha⁻¹ afhankelijk van het duizendkorrelgewicht. De tarwe (cv. Feeling) werd aan een halve zaaidichtheid van 200 zaden m⁻² gezaaid om de veldbonen voldoende ruimte te geven voor de groei, bestuiving van de bloemen en het rijpen van de peulen. De gebruikte zaaidosis van het graan was 86 kg ha⁻¹.

Bespreking rassen

Banquise toonde tijdens de teelt telkens een slechtere stand dan de meeste andere rassen. Deze soort bleef naar het einde van de teelt toe klein (gemiddeld 89,5 cm) waardoor de veldboon iets minder concurrentieel is t.o.v. het graan. Dit is ook zichtbaar in de verhouding veldboon/tarwe bij de oogst (respectievelijk 39 en 61%).

Espresso startte met een minder goede stand, maar leek de andere rassen terug bij te benen tegen het einde van de teelt. Met een lage opbrengst van gemiddeld 1,8 ton ha⁻¹ bonen viel dit ras op in de negatieve zin. Ook hier werd een relatief hoge opbrengst graan behaald

(gemiddeld 2,9 ton ha⁻¹) Het aandeel graan in de totale opbrengst was gemiddeld 62%.

Fanfare kende één van de beste opkomsten (gemiddeld 84%). De stand van dit ras was gedurende de teelt gemiddeld tot goed. De opbrengst aan bonen en het aandeel veldboon in de totale opbrengst was gemiddeld (respectievelijk 2,2 ton ha⁻¹ en 43%).

Julia kende de slechtste start van alle rassen. De initieel inferieure stand werd naar het einde van de teelt toe terug goedgehaakt, waardoor deze bij de beste leek te gaan eindigen. Julia was ook een van de langste rassen (gemiddeld 103,3 cm). De opbrengst aan veldbonen was uiteindelijk eerder gemiddeld (2,2 ton ha⁻¹).

GL Sunrise had een van de laagste opkomsten (gemiddeld 61%). Van de witbloeiende rassen had deze in het begin duidelijk de beste stand. Sunrise werd door de andere witte variëteiten wel ingehaald tegen het einde van de teelt, behalve door Banquise. GL Sunrise bracht gemiddeld 2 ton ha⁻¹ bonen op, wat aan de lage kant was. Het ruw eiwitgehalte was daarentegen wel hoog (gemiddeld 29,8% ruw eiwit).

Gloria kwam niet goed op (gemiddeld 63%). Naar het einde toe van de teelt was de stand van dit ras bij de beste. Dit was het langste ras (gemiddeld 104,6 cm). Gloria bleek uiteindelijk ook het hoogste gemiddeld ruw-eiwitgehalte te hebben (30,9%). De opbrengst lag net iets boven het gemiddelde (2,3 ton ha⁻¹ bonen).

Pyramid kwam het best op (gemiddeld 89%) maar de stand was tijdens de teelt telkens slecht. Dit ras groeide niet hoog (gemiddeld 87,8 cm). Pyramid had het laagste ruw-eiwitgehalte (gemiddeld 25,4%). Door de slechte ontwikkeling van de veldboon (gemiddeld 2 ton ha⁻¹) werd één van de hoogste opbrengsten graan bekomen (gemiddeld 3,1 ton ha⁻¹). Het aandeel graan in de totale opbrengst was gemiddeld 60%. Het graan had in deze mengteelt ook het hoogste duizendkorrelgewicht van alle mengteelten.

Taifun kwam slecht op (gemiddeld 62%) en had tegen het einde van de teelt een wat mindere stand. Het ras presteerde op alle andere kenmerken eerder gemiddeld.

Tiffany was één van de langste rassen (gemiddeld 102,0 cm) en produceerde de grootste hoeveelheid bonen (3,0 ton ha⁻¹). Dit ging ten koste van de graanopbrengst die zeer laag was (gemiddeld 2,1 ton). Het graan had in deze mengteelt ook het laagste duizendkorrelgewicht van alle mengteelten (gemiddeld 35,98 g). Het aandeel veldbonen in de totale opbrengst was met 58% dan ook zeer hoog. Bij Tiffany werden ook lage vicine en convicine gehaltes gemeten (respectievelijk 1358 en 480 mg kg⁻¹).

Victus kende een uitstekende stand gedurende de volledige teelt. Dit ras produceerde een bovengemiddelde hoeveelheid bonen (gemiddeld 2,5 ton ha⁻¹), daarnaast bevatten de bonen de laagste concentraties vicine en convicine van alle rassen (respectievelijk 607 en 362 mg kg⁻¹).

Klik [hier](#) voor het volledige verslag.

Contactpersoon: Jasper Vanbesien

Tel: 051 14 03 06

E-mail: jasper.vanbesien@inagro.be